

at tro, at denne Myndighed, saaledes som til Dels Amternes under den tidligere Ordning, er af væsentlig formel Art. Netop under den mundtlige Procedure og i stigende Grad jo mere denne Procedureform faktisk gennemføres, saaledes som det vil ske ved de nu Rigsdagen forelagte Forslag til Ændringer i Retsplejeloven, er det af Vigtighed, at Anklagemyndigheden i Tide er opmærksom paa Huller, Unøjagtigheder, Modsigelser og manglende Oplysninger saavel vedrørende Sagens Fakta som dens Jus. Det er derfor allerede nu i stort Omfang Tilfældet, at Statsadvokaten maa tilbagesende de ham til Tiltale oversendte Sager og kræve Berigtigelse foretaget eller nye Oplysninger tilvejebragt, og jo mindre Plads der efter det nye Forslag tænkes indrømmet Efterforskning og Forundersøgelse, desto vigtigere er det, at det, der foreligger, er nøjagtigt og fuldstændigt i den Forstand, at der saa lidt som muligt aabnes Plads for katastrofale Overraskelser under Domsbehandlingen. Det vil derfor ikke mindst under den nye Ordning være vigtigt, at den størst mulige og mest uheldede Sagkundskab faar Lejlighed til kritisk at vurdere Sagsmaterialet, forinden Tiltale rejses, og en Sondring paa dette Punkt mellem „klare“ og „mindre klare“ Sager er allerede af den Grund utilstrækkelig, at Skønnet om, hvorvidt en Sag hører til den ene eller den anden Gruppe, nødvendigvis, hvis den antydede Regel gennemføres, bliver hos den underordnede, præsumtivt mindre kyndige Myndighed. Det kan i denne Forbindelse bemærkes, at der under den gældende Ordning netop i mange, efter Politiets Behandling af Sagen, øjensynlig som „klare“ ansete Sager, f. Eks. mangfoldige Bedragerisager, naar de kommer ind for Statsadvokaten, viser sig, hvor lidet man indtil da har agtet paa mange af de til Bedrageriforbrydelsens faktiske og juridiske Bestanddele nødvendig hørende Momenter eller paa de efter den gældende Domstolspraksis diskulperende Momenter vedrørende samme, og i Stedet for har ladet sig nøje med en lokal Viden om den sigtedes moralske og økonomiske Kvaliteter, ofte uden at denne Viden blot fremgaar af Akterne, og i hvert Fald uden at det tilstrækkelig er taget i Betragtning, at en saadan Viden, selv om den dokumenteres, ikke altid er afgørende for Forholdets retlige Bestemmelse. Tilsvarende Bemærkninger gælder for Forbrydelser som Falsk og Assurancesvig og vil i meget høj Grad blive Tilfældet ved de af den nye Straffelov indførte Forbrydelseskategorier, som Aager, Mandatsvig, Skyldnersvig m. fl.

Det maa i denne Forbindelse særlig erindres, at den nye Straffelov forudsættes at træde i Kraft samtidig med Ændringerne i Retsplejeloven; og at den paa mangfoldige Punkter vil give Anledning til Tvivlsmaal og Vanskeligheder, tør anses for givet. Det er min Agt i den Anledning gennem Konferencer med Statsadvokaterne at søge i videst muligt Omfang at faa en ensartet Opfattelse og Fremgangsmaade gennemført paa dette Omraade, men det er klart, at ifald Ansvaret for Tiltalens Rejsning fordeles og udstykkes yderligere nedefter, vil saadanne Enhedsbestræbelser blive i høj Grad vanskeliggjort.

At der kan paavises visse konkrete Sager, paa hvilke det kan siges, at den antydede Fremgangsmaade uden Ulempe kunde anvendes, er derfor ikke noget tilstrækkeligt Argument for at gennemføre Regelen, thi det vil altid være umuligt at formulere en Regel, der betrygger, at kun de Sager, der virkelig egner sig for den afkortede Behandlingsmaade, bliver Genstand for den, og de Ulemper, en uensartet, tilfældig og mindre kyndig Tiltalerejsning vil afføde, bliver desto betænkeligere, i jo højere Grad man lægger Vægt paa, at Anklageprincippet virkelig gennemføres i Processen. Enhver Løshed, enhver Mangel paa Kyndighed hos Anklagemyndigheden vil uvægerlig i Tidens Løb medføre, at Domstolene tager Affære og i størst muligt Omfang redresserer, men dermed er man i Virkeligheden inde paa et Skraaplan, som fører bort fra Anklageprincippet og tilbage til Dommerens Stilling som paa een Gang Dommer og Anklager.

Endelig skal jeg anføre, at man med Sikkerhed maa forvente, at den omhandlede Fremgangsmaade vil medføre, at Statsadvokaten i stort Omfang, naar en afsagt Dom og dermed den af Politimesteren rejste Anklage kommer til at foreligge for Statsadvokaten, vil blive nødsaget til paa Grund af de ved Tiltalens Rejsning begaaede Fejl at paaanke Sagen for i anden Instans om muligt at søge disse Fejl redresseret, hvilket i Regelen vil betyde, at Sagen maa forlanges suppleret med mere eller mindre gennemgribende nye Oplysninger.